

נפסו בעת השיחרור דרייפוס ישראלי

יוסי ג'ינוסר, חוקרו של נפסו (משמאל) הכריז, כי השקר הוא

נורמה בשב"כ. כמה קורבנות נמקים עתה בכלא בגלל הנורמה הזאת?

במדינה

העם

אש זרה

גם פרופסור יבול ללמוד לקח ממה שקרה לקצין צ'רקסי צעיר

דבריו של ח"כ מרדכי וירשובסקי כמעט נבלעו בסוף הראיון שנערך עימו בטלוויזיה, אך היה להם מישקל רב: מה המשמעות של פרשת עיזאת נפסו (ראה מיסגרת) על התביעה להנהגת עונש-מוות במדינה?

במדינות רבות מוטל עונש-מוות על בגידה. נפסו הורשע בבגידה בשתי ערכאות. ההרשעה היתה טעות, שהסתמכה על עד-ישיק שקר מטעם השב"כ. אילו נדון נפסו למוות והוצא להורג — איך היתה המדינה מסתכלת השבוע בראי? אלפי אסירים "ביטחוניים" הורשעו במדינה על-יסמך עדויות דומות. רבים מהם הורשעו ברצח על רקע "חבלני". משמע: עליהם ועל שכמותם דורשים עתה להטיל עונש-מוות. אילו היה מת-גלה השבוע שהורשע והוצא להורג על-יסמך עדויות שקר או טעות מיש-פטית — איך היתה המדינה נראית?

די בשיקול אחד זה כרי לפסול מכל וכל את הרעיון של הטלת עונש-מוות — גם אלמלא היו קיימים עשרות נימוקים חשובים אחרים, כולם כיבדי-מישקל, נגד רעיון זה. בין השאר: סיכון חייהם של חיילי צה"ל הנופלים בשבי, הגברת הפיגועים לשם לקיחת בני-עורבה, השחרות פני ישראל בעולם, הענקת גיבורים לאירגונים הפלסטיניים ועוד ועוד.

תליה בכיכר. דבריו של יור-שובסקי היו בעלי משמעות מיוחדת, מכיוון שהיו מכוונים בראש וראשונה נגד עמיתו וראשית-נועתו: הפרופסור, הח"כ והשר-עדי-השבוע אמנון רובינ-שטיין.

השבוע העלה רובינשטיין — ולא בפעם הראשונה — את הרעיון להנהיג עונש-מוות — רעיון שכל המומחים לביטחון, כלי יוצא-מד-הכלל, פוסלים אותו מכל וכל.

הדבר מעיד הרבה על אופייו של רובינשטיין עצמו. בימים כתיקונם הוא ליברל, מתקדם ושחרר-שלום. אך ברגע של התרגשות לאומית מתגלים מתחת לכל הרבדים האלה יסודות שונים לגמרי.

הדרישה לעונש-מוות מקובלת על-ידי פסיכולוגים רבים כגילוי של יצרים אירציונאליים שאינם ניתנים לכיבוש, שום נגדד מופרעות נפשית. שום רמה אינטלקטואלית אינה מגינה מפני של התרגשות נפשית זו. מבחינה זו אין הבדל בין שושנה ארבלי אלמולינו, אשה פשוטה שהתחנכה בארץ שבה תולים אנשים בכיכרות כסיטונות לבין בן-עשרים צבר, בן העילית האשכ-נזית.

די היה בהשמעת דרישה זו של רובינשטיין כרי לרוקן מתוכו את הטעי-נות שהביא רובינשטיין השבוע להס-ברת התפטרותו מן הממשלה. מי שמב-קש להדליק במדינה את האש הזרה של הוצאות-להורג, מוטב שלא יישא בפיו את שם הליברלים החילוני, הש-לום ושפיות-הרעת.

פיגועים

יזומה פרטית

היזומה עברה מידי אירגוני המחותרת. המצב החרש מסוכן פי כמה

הילד רמי חבה מאילון-מורה נרצח בקירבת התנחלותו. ברצועת-עזה נר-קר אדם קשיש, ונורה למוות מטווח קצר איש-מושב, שאסף פועלות ב"שוק העברים".

התגובות בישראל היו חריפות, אך מאופקות. אנשי התנחלויות למדו מ-פרשת הפיגוע במישפחת מוסס שעי- (המשך בעמוד 9)

פרקליט-צבאי-יראשי. הדר השתכנע בהרגה בצירקת לקוחו, ומאו ניהל מאבק בלתי-נלאה, דו-קישוטי, למען הצדק.

השלישי: גילוי זהותו של אחד החוקרים בפרשת נפסו, יוסי ג'ינוסר, בגלל חלקו בפרשת האוטובוס בקו מס' 300. הוא זכה בחנינה ופרש מן השרות. אחרי שהופיע בכינוס סולי-מי של אריאל שרון, בינרא-השנה, שיכנע, העולם הזה את הצנזור להתיר לו את פירסום תצלומו. נפסו וסניגורו הכירו את האיש על פי התצלום — אף שבחקירת נפסו הזדהה ג'ינוסר רק בכינוי שלו.

גילוי זהותו של ג'ינוסר — איש שנתפס כשקר בפרשת האוטובוס, ושטען בעדותו כי השקר הוא נורמה של השב"כ — נתן דחיפה עצומה לסניגורו של נפסו. עוד קודם לכן החליט להשתמש בחוק חדש, המאפשר הגשת ערעור לבית-המשפט העליון על פסקדין של הערכאה הצבאית העליונה. אך עניין ג'ינוסר נתן תמריץ חזק נוסף.

פרשת דרייפוס

ליזאת נפסו פנר ריצה שבע שנים וחצי מעונשו, כאשר ביטל בית-המשפט העליון השבוע את

ל"מחבלים". מאותו הרגע היתה מטרתם האחת והיחידה להוכיח זאת, ויהי-מה.

לפטריוטים מסולף זה נוספה האמביציה האישית: להצטיין, להצליח, לזכות בתהילה ובקידום. ומעל לכל: השחצנות של אנשים השייכים לגוף הקיים מחוץ לחוק ומעל לחוק, שלמדו במשך שנים כי הבל מותר להם. למען המדינה — הפסיכולוגי-גיה של גיימס בונר בסרטים, שדבקה באנשים בשרודים. בשביל אנשים אלה, השקר הפך מזמן לנורמה מקובלת, אמצעי מותר ורצוי למען השגת המטרה הקדושה. המטרה מקרשת את האמצעים.

תצלומו של ג'ינוסר

תכן כי מיקרה זה לא היה נחשף מעולם, כפי שלא נחשפו מאות מיקרים של חשודים ערכיים שהפכו "אסירים ביטחוניים", אלמלא צירוף של מיקרים.

מיקרה עצמו היה פשוט: עיזאת נפסו פעל בדרום-לכנון כקצין לתפקידים מיוחדים.

במיסגרת תפקיד זה מסר לו מודיע, כי קצין בכיר של פת"ח מוכן להיפגש איתו כדי למסור לו מידע על פעולות אירגונו. נפסו נפגש עימו בכפר-שובא בדרום-לכנון. בפגישה נוצרו נסיבות שעוללות היו להחשיר את נפסו בקיום יחסים הומוסקסואליים. בפגישה שניה טען איש-פת"ח כי הפגישה הקודמת צולמה, והוא איים על נפסו בהעברת התצלומים לידי צה"ל. בגלל סחיטה זו לא מסר נפסו על הפגישות לממונים עליו.

זהו מיקרה חמור כשלעצמו, אך מוכן ואנושי. אילו נשפט נפסו על כך, לא היה איש בא בטענות.

בעיקבות הלשנה, נמסר העניין לחקירת השב"כ. לחקירת השב"כ היו אמביציות משלהם. הם רצו להוכיח כי נפסו נגד במולדת, שירת את פת"ח והעביר ארצה אמצעי-לחימה של פת"ח, לשם

מנגנון החשך חי וקיים

הרשעתו בבגידה ובריגול. הוא איבד את מיטב שנות חייו, את אשתו (שהתגרשה ממנו) ואת הקריירה שלו. אומנם לא גורש לאי-השדים, כמו הקצין היהודי אלפרד דרייפוס, אך גם המאסר בכלא הצבאי היה קשה.

הראשון: אופיו מיוחד של עיזאת נפסו עצמו, שייכותו למישפחה עקשנית ולעדה קטנה המגינה על חבריה. עדה זו גייסה כסום עצום כדי להמשיך במאבק המישפטי.

השני: מסירת העניין בידי סניגור מיוחד-כמינו, צבי הדר, שהיה בעצמו

נפסו רוקד בכפרו ביום שיחרורו מדוע שיקרו החוקרים?

כיצע פיגועים בארץ. כדי להוכיח זאת, הופעלו על נפסו לחצים גופניים ונפשיים. הוא הוכה, הופל ארצה, הועמד שעות רבות על רגליו בחצר, הוכרח להתקלח במים קרים בחורף, הופשט עירום, נשללה ממנו האפשרות לישון. אלה הן שיטות של התעללות, אשר אלפי ערכים התלוננו עליהן במישפטיהם — ודבריהם לא זכו באמון אצל השופטים הצבאיים והאזרחיים.

נוסף על כך איימו על נפסו כי אמו תיאסר, וכי אשתו תופשט עירומה לעיני כל ותיכלא בחברת זונות. החוקרים ניצלו גם את החשד שהוא קיים יחסים הומוסקסואליים.

כתוצאה מכך העדיף נפסו להודות בכל מה שנדרש. חוקרים הביאו את ההודאה לבית-הדין הצבאי, ומשהתכחש לה — שיקרו במזיד. המיסמכים וההקלטות שליוו את החקירה — הושמדו.

כתוצאה מכך הורשע נפסו בבגידה ובריגול חמור ונדון בשתי ערכאות צבאיות ל-84 שנות מאסר, מהן 18 בפועל.

מדוע הפעילו עליו החוקרים לחצים אלה? מדוע שיקרו בשתי ערכאות צבאיות? כדי להסביר זאת יש להבין את הפסיכולוגיה המיוחדת של השב"כ.

יתכן מאוד שהאנשים האמינו, תחילה, כי נפסו אכן נגד, ריגל ועוד